

תת"ע (עכו) 15012-10-23 - ויקטור מנסי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 15012-10-23 - ויקטור מנסי נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 15012-10-23

ויקטור מנסי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[17.09.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדר הנאשם, מכח הוראת סעיף 1300(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המאשימה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדין;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

עיון בבקשת המבקש מעלה כי אינו עומד בדרישות החוק לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו.

תחילה יש לציין כי בקשת המבקש לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו הוגשה בשיהוי ותוך חריגה מסד הזמנים הקבוע בחוק.

מעיון בתיק בית המשפט עולה כי פסק הדין הומצא לידי המבקש ביום 27.06.2024, כאשר בקשת המבקש לביטול פסק הדין הוגשה ביום 12.09.2024. די בשיהוי בהגשת הבקשה והחריגה מהוראות החוק כדי להביא לדחייתה.

גם בחינת טענות המבקש לגופו של עניין אין בהן כדי להביא לקבלת הבקשה לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו. המבקש טוען מעולם לא קיבל לידי את הזימון ולא ידע אודות מועד הדין; יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה

כי זימון לישיבה מיום 17.06.2024 נמסר לידי המבקש עוד ביום 27.02.2024. טענת המבקש כי מעולם לא קיבל

את הזימון לידי נטענה בעלמא ודינה להידחות. טענה זו נשמעת חדשות לבקרים ובית המשפט אינו יכול לקבל טענה זו כדבר שבשגרה ללא תימוכין או אסמכתאות. רק להפנות בעניין זה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת

ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי:

"אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי

מתייצב לדין", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי

הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

בנסיבות, אני קובעת כי המבקש זומן כדן ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה להתייצב לדין.

זאת ועוד, המבקש כלל לא פירט את הגנתו, לא נהיר מהי גרסתו, על כן לא ניתן לקבוע כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין. בעניין זה אפנה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) שם נקבע כי בעל

דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המבקש כאמור לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין

וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

לאור האמור, הבקשה נדחית.

פסק הדין יעמוד על כנו.

ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.